

Levico, september 2009

Zo beginnen ook de Sinterklaasgedichten, bedenk ik mij net, maar dit relaas is toch écht wel anders !

Zo, en nu eens *niet* te laat aangekomen waardoor ook laat gestart. Maar dat is dan ook logisch, gezien de vóór overnachting in Nördlingen. Deze trip wordt door ongeveer 34 deelnemers bezocht en dan kom je ongetwijfeld bekenden tegen. Dat strookt dan inderdaad met de gedachte: zeker 8 personen die ik regelmatig tijdens een Vrij-Uit motorvakantie ben tegengekomen.

1e dag

De weersvooruitzichten zijn wisselend en we vertrekken dan ook met aangename ochtendtemperaturen en een fraai zonnetje. Dat zoiets af en toe een visueel probleem oplevert is te verwachten, maar door goed op te letten en dóór alles heen te kijken kun je op veel inspelen.

Deze aanrijroute doorkruist op gezette tijden routes uit voorgaande trips (waaronder de Alpentoeer) en wanneer ik die voor de geest haal, levert dat hetzelfde beeld op als dat wat we vandaag ondervinden en dat is derhalve niet al te moeilijk voor te stellen: neerslag afgewisseld met heftige regenval ! Tijdens de koffiestop heb ik daar één van de rondhangende marktliedjes maar de schuld van gegeven en ook hij had het liever anders gezien ....

Verder op de route, de grens naderend, is het ontzettend jammer dat er geen geslotenverklaring opgesteld kan worden voor vierwielige motorvoertuigen en randdebielen. Het zal vast één van de spaarzame routes zijn, de Alpen over, maar als we Hannibals sporen zouden kunnen volgen ....

Pas in de buurt van Bolzano blijft het echt droog en schiet de temperatuur ook naar Italiaanse nazomerse waarde. Dusdanig dat het spoedig begint te broeien met mijn thermohemd aan tegen de daarvoor heersende vochtige koude lucht. Het is goed dat we daar een stoppie maken om ons te voeden met de heerlijke italiaanse broodjes en dito capucino ! Hier komt het vandaan, hier moet je die gewoon gaan halen ! Het toerisme is ook van dat soort allooi dat plotseling optredende verkeerssituaties schering en inslag zijn, zoals een verkeersdeelnemer op het tegengestelde rijvak die zomaar zijn portier open doet ! Of wat te denken van een oude man in "pinda" formaat italiaans voertuig die besluit op een bergweggetje een kleine parkeerplaats aan te doen die zich aan de andere zijde van de weg bevindt ??? Uiteraard zonder het

gebruik van enig stop- of richtingsaanduiding ! Het is dat Jan vlot van geest en handeling is, anders had hij mooi off-road kwaliteiten in de vorm van down-hill racing kunnen laten zien !

Nee, neem dan de ras Italianan ! Al snel hebben we ons en onze rijstijl aangepast aan de alhier geldende norm. Zéér flexibel verkeersgedrag noemen ze dat op z'n Italiaans ! Zonder morren maken ze ruimte (de meegaande én tegemoetkomende verkeersdeelnemers) zodat jíj met je ranke "bolide" niet per sé achteraan hoeft te tokkelen. Signaleringen in de vormen van getoeter of lichtsignalen ? Nooit gezien ... Ze zijn het in al die jaren dus nog steeds niet verleerd. Toppie ! Maar wat wil je ook, als je zomaar door een HD rijder wordt gepasseerd ! Van een Europese éénwording zal het gelukkig nooit komen.

Aanvankelijk rijden we ook over bijna maagdelijk asfalt en kun je de oude route ernaast zien liggen en dat zal ongetwijfeld de GPS route zijn. Ik vermoed dat het best wel wat rust zal geven voor de aanwonenden daar beneden, maar toch zien die weggetjes er nèt wat leuker uit.

Dat doorkruisen (letterlijk) we een middelgrote plaats door een "goot" waar maximaal 60 km/h gereden mag worden. Ze geven daarbij (hoe sportief) de opgaaf van reden bij: wegens geluidsoverlast. Ik kan me daar helemaal in vinden, maar wat als je daar op een onvervalst rasbloed Italiaanse sportfiets rijd (een serieuze Ducatie bijvoorbeeld) in z'n eerste verzet met wat sportuitlaten ??

2e dag
Vandaag gaan de de dag 6 route rijden vanwege de lengte van de toer én het onheilspellende karakter van de weersinvloeden. Het is gisteravond begonnen met regenen en dat doet het nu nog steeds. Natuurlijk zal de vegetatie er goed

mee gedijen en zal de route er niet minder mooi door worden. Maar toch .... en hemelwater in Italië is hetzelfde als bij ons in Nederland: nat en veel !

Tijdens onze lunch worden we stoer aangesproken door een lokale kaasboer die óók van motorrijden schijnt te houden. We krijgen wat kaas mee als presentje cq. aandenken die later op de dag in het hotel rap soldaat wordt gemaakt. Vriendelijk en lief zwaait hij ons uit, de regen trotserend (vanachter zijn winkelruit).

De route heeft vele mooie uitzichtpunten en vèrgezichten, maar wat mij voornamelijk is opgevallen dat naast het heerlijke, draaiierig makende stuurwerk, er stulpjes staan waar je als SRV man niet graag de boodschappen tot aan de deur wilt bezorgen. Een stevige trap beklimming staat je eerst te wachten als borderopgang naar de villa boven op de heuvel en midden in het dorp.

Dan zie je plotseling tussen de heftige stuurwegen verborgen een afgrond van jewelste ! "Helaas" zijn we niet gestopt, mede doordat dit juist op een tijdstip was op de dag dat het nèt een uurtje of wat droog(er) was.

3e dag

Evaluerend is vandaag een dag uit het boekje. Een milde aanvang qua weersgesteldheid over een snelle doorgaande weg, waarna het serieuze werk kan beginnen. Ook maar meteen het zonnetje erbij en iedereen is gisteren vergeten ! Heerlijke stuurwegen in de vorm van beklimmingen en de daaropvolgende afdalingen, maar ook cruisend door de dalen staat onvergetelijk op de hersencellen geprint. Uiteraard smaakt ook vandaag de capucino zoals het hoort, met een prijs zoals het hoort (en niet zoals je het bocht af en toe voorgeschoteld krijgt in Nederland tegen woekerprijzen ! Immers: je zult op dát moment niet even naar Italië afreizen om van een echte lekkere capucino te genieten).

De beklimmingen volgen elkaar in rap tempo op, net zo snel als de afdalingen waardoor je (ongeoefend) het waas voor je ogen zou kunnen krijgen van al dat bochtenwerk. Vanzelfsprekend is al dat moois verscholen tussen de natuurlijke begroeiingen en de uitzonderlijke dorpjes met hun eigentijdse markante huizenbouw. "Piano ! piano !" komt

een oud vrouwtje ons tijdens onze lunch opdringerig verkondigen, nadat ze onze nationaliteit heeft vastgesteld.

Kennelijk zijn er wat motorrijders aan haar voorbijgegaan die de snelheid in het dorp enigszins hebben overschreden, waardoor er verkeerslichten automatisch op rood springen om daarmee de snelheid af te remmen. Ze zijn daarbij dan ook nog eens door rood gereden, zo laat ze weten in onvervalst italiaans.

Pas aan het einde van de dagroute rijden we een uurtje in lichte regenval. Dat gebeurt dan wel over de wat minder spectaculaire doorgaande wegen, zodat we van al het moois, niets hebben hoeven te missen.

4e dag

Vandaag staat alles in het teken van het water: de meren bekijken en de wijngebieden doorkruisen.

Helaas is vandaag ook het hemelwater wat roet in het Italiaanse eten gooit.

Slechts een kleine groep besluit vandaag de tocht te maken, ongeacht het weertype. Zo hoort het ook.

Voor mij stand deze dag sowieso meer in de belangstelling naar vers rubber dan naar kilometers maken. Toch heb ik, om de rondingen van de banden weer goed te kunnen beantwoorden (bochtenspel) een leuke, weliswaar kortere, route gevonden zonder hulp van GPS of ander kaartmateriaal. Je zoekt gewoon naar plaatsnamen in een dorp, op afzienbare afstand van waar je naar toe wilt, rijd dan richting de bergen en voilà ! Dan krijg je een verrassend interessante trip voorgeschoteld de berg op en af, liggend achter het hotel.

In ieder geval leuker dan het groepje dat per gehuurde 4-wieler een ritje naar de meren heeft gemaakt. Droog: ja, leuk ??? ach .....

Toevallig was één van de deelnemers ook nog eens zéér geïnteresseerd in weersbestendige kleding en schoeisel en heeft het comfort van zijn regenoverall, waterdichte laarzen en dito handschoenen direct kunnen toetsen op bruikbaarheid. Aansluitend aankomend bij het hotel maken we noodgedwongen een fikse wandeling door het dorp omhoog (een sportief uurtje) om een versnapering te kunnen scoren en de resterende tijd te doden.

Zoals eerder laten blijken is Italië een motorland bij uitstek maar dat móet ook wel, want alles is dicht tussen 12:00 en 15:00 uur.

Je behoort dan onderweg te zijn danwel stil te staan genietend van een compacte of uitgebreide Italiaanse lunch.

5e dag

Deze dagtocht wordt de "monsterrit": vele kilometers af te leggen en passen te bestijgen.

Vooralsnog zou deze dag gewenst droog moeten worden doorgemaakt. De weg is nog wat natjes maar dat zal gedurende de loop van de dag nog veranderen. Natuurlijk blijven bepaalde wegdelen verscholen voor de zon en daardoor vochtig.

En dit is dus Italië: mooie omgevingen, mooie uitzichten, mooie stuurwegen en mooi asfalt. Er is zelfs nog meer moois ...

Ze hebben ontzettend goed hun best gedaan, die Italiaanse wegwerkers, door de wegen

vandaag voor ons allemaal te vernieuwen. Daar zijn ze bijna geheel in geslaagd. Ze zullen het ongetwijfeld ook voor de locals hebben gedaan, maar vaak genoeg kunnen wij als één van de eersten er van gaan genieten. Zóveel prachtig asfalt is er gelegd ! En dat in combinatie met het bochtige karakter, maakt alles van de voorgaande verregende dagen helemaal goed.

Wat we nog niet snappen is de hoeveelheid touringcars die ook zo nodig de haarspeldbochten willen uitproberen. Een écht manco !

Wat we daarentegen wèl snappen is, dat de natuur hier in al zijn pracht en praal los loopt (doelende op de loslopende koeien en schapen) waar je terdege van bewust zult moeten zijn om (plotselinge) remacties tot een goed einde te laten komen.

We hebben de ene pas nog maar nèt getopt, of de andere biedt zich al weer aan. En zo gaat dat de hele tijd door.

Ook hebben we nog wel een "spatje" regen gehad, maar dat bleek alleen op de dalende wegen naar rechts. De bocht doorklievend naar links ontaard weer in het overbekende zomerse spektakel. Gewoon droog, zonnig en warm.

Na de lunch, die zich toevallig op dezelfde locatie bevindt als de koffiestop hedenochtend, spoeden we ons via een ietwat saaie doorgaande route naar de laatste pas en maken overduidelijk de alsmaar stijgende temperatuur mee. Uiteindelijk is bij aankomst de temperatuur op een zéér aangename 25+ uitgekomen. Nog even de motorfiets reinigen en we zijn klaar voor het avond vertier.

6e dag

Op deze vervangdag rijden we de 2e dagroute volgens het boekje. Uiteraard kan/mag iedereen zijn eigen voorkeur maken, maar gezelliger is het wel als en wanneer je zo af en toe wat (verdwaalde) medereizigers tegenkomt.

Bij het openen van de luikjes doet de dag al erg zijn best er echt zomers uit te zien (voor de verandering). Géén thermohemd vandaag, géén insert en géén handvatverwarming zijn nodig. Gewoon direct de zonnekijkers op en GAZ !!!!

De Italiaanse wegwerkers zijn vandaag nog hard aan het werk (zoals het hoort ...) maar zijn er helaas niet in geslaagd om álles te vernieuwen vóór onze komst. Gelet op de uitermate fraaie overige weggedelen, nemen we ze dat absoluut niet kwalijk. Wel veroorzaakte dat menig de-tour en rondjes draaien rond verkeerszuilen. Kennelijk heeft een GPS dat nodig om zijn eigen positie daarmee goed te kunnen bepalen ! IK gebruik gewoon mijn ogen en verstand ....

Al rap hebben we de Monte Bondone onder het rubber door laten schieten waar we allen zeker stellig van hebben mogen genieten: mooi, bochtig, láng, breed èn leeg ! Alle ruimte dus om je eens lekker te kunnen uitleven op een manier die je zelf het prettigst vind !

Hier hebben sommige reisleden zowaar een nieuw product van BMW gezien: een 4-stellig treintje !!!

Na de pauze doorkruisen we de boomgaarden met alle soorten appels: rode, groene en gele. Het mooie daarbij is echter de hoeveelheid !

Kilometers lang rijd je tussen de boomgaard door en iedereen met een béétje tuin, heeft zo zijn privé boomgaard. De appels zullen vermoedelijk gekweekt worden ten behoeve van de cider, want wijnranken treffen we daarna in grote getale aan. Als het dus maar drinkbaar is. De appelbomen zien er ook heel anders uit dan in mijn

beleving (en eigen tuin). Ze zijn hier lang en smal. Zo af en toe kom je wel een "traditioneel" formaat tegen maar de vreemd uitzierende bomen met zijn vele appels eraan zijn toch veruit het meest vertegenwoordigd.

Toevallig zijn enkele wijnboeren al druk in de weer met het plukken van de druiventrossen. De grote kisten voor de appels staan ook al overal bij de vele gaarden op het veld.

Om alles te transporteren maken ze gebruik van "mini" tractoren en dito diepladers. Die kan je dus in deze periode op gezette tijden tegenkomen !

We stoppen uiteraard wat vaker en merken op dat er wel erg veel fietsfanaten hun hobby aan het uitoefenen zijn. Zelfs vanuit Canada en Ierland komen ze de passen hier berijden. In Ierland gaan de bergen, naar verluid, niet hoger dan zo'n 500 meter, maar dat is voor ons Nederlanders natuurlijk al een héle berg ! Toch petje af voor die sportievelingen, maar, zo vertel ik ze, geef ik de voorkeur dat per motorfiets te doen. En dat is ook best spannend !

We draaien de berg af en vervolgen onze afdalingen en laatste ultieme slingerwegen van deze vakantietrip.

Zowaar, een dag die geenszins te vergelijken is met de andere dagen. Niet alleen vanwege het weer maar ook (voor ons) vanwege de wegen zelf ! Die Monte Bondone hoort in iedere rit thuis !

7e dag

De terugweg naar Nördlingen staat vandaag op het programma.

Niet iedereen zal daar echter gebruik van gaan maken. Sommigen gaan nog verder en anderen geven er de voorkeur aan de route direct op huiswaarts (lees Autobahn) te zetten.

In de vroege ochtenduren (rond 07:00 u) zie je dat alles er prachtig bij ligt. Een wandelingetje naar boven het dorp in, langs de tjilpende vogels in de bomen, de ochtendnevel op de berghellingen aanschouwend en de geur van verse broodjes en koffie van de cafétéria opsnuivend, bewijst dat maar eens te meer.

Omdat de route vele kilometers telt, willen we vroegtijdig Levico verlaten dus hebben we snel alles opgetuigd om de route aan te vangen. Trento is even doorworstelen.

Voldoende afwisseling is er in het begin ook nog, maar bij het benaderen van de Timmelsjoch dient de ellende zich al aan. Het lijkt alsof over één weg, iedereen de zaterdagochtend gebruikt om overal naar toe te gaan: winkelen, tanken, passen rijden en noem maar op. De "klim" neemt daarom veel tijd in beslag door het vele verkeer. Het leuke is wel dat de afdaling wel 100x sneller gaat omdat velen braaf op één rijstrook blijven rijden en iedereen (dus ook het niet aanwezige tegemoetkomende verkeer) de andere rijstrook voor ons vrij laat om volledig te kunnen benutten. Gas erop een gáán !

Een tijdje later, in Oostenrijk, volgt de volgende pas: de Fernpas. Deze is écht helemaal afgeladen met bussen, campers en auto's en dus een kwelling om overheen te gaan. Oostenrijk is een mooi land maar er zouden (zeker daar) geen auto's moeten rijden. Toch slagen we erin ook dit zonder (stress) kleerscheuren en bekeuringen te doorkruisen en bij het binnenkomen van Duitsland is dat zowaar een zucht van verlichting.

Vanaf hier verloopt alles super ! Goede wegen, lége wegen, bochtig genoeg om dit aan te kunnen houden tot aan Nördlingen.

Hiermee is feitelijk de vakantie voorbij, maar de terugweg naar Nederland doen we ook voornamelijk via de binnendoor route om nog juist de meeste lol eraan te kunnen beleven.

Stefan